

## Arrest

**nr. 351 701 van 19 augustus 2026  
in de zaak RvV X / XI**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BOUCHAT  
Henri Jasparlaan 109  
1060 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 18 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. BOUCHAT.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

Verzoeker, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 juni 2023 België zonder enig identiteitsdocument binnen en dient op 5 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2025 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 december 2025 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“[...]”

A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Burundese nationaliteit te bezitten, etnisch Tutsi te zijn en geboren te zijn op [...]04/1994 te Musinga. Uw grootvader langs moederszijde was in 1972 burgemeester van de gemeente Buhinyuza. Uw vader, die in 2011 overleden is, was lid van de politieke partij Union pour le progrès national. Sinds het jaar*

2013 werden u en uw familie belaagd door leden van de Imbonerakure en werden u en uw familie in verband gebracht met moorden op etnische Hutu's, omwille van de rol die uw grootvader als burgemeester had gespeeld in 1972. Na de mislukte staatsgreep in Burundi in het jaar 2015 vluchtte u, net als uw moeder en andere familieleden, naar Rwanda omdat u vreesde te worden vervolgd als etnisch Tutsi. U bleef in Rwanda tot het einde van 2018, werd er als vluchteling erkend, liep er 3 jaar school en beëindigde er uw studies secundair onderwijs. Daar uw familie u zei dat de situatie was verbeterd, keerde u eind 2018 van Rwanda naar Burundi terug. Eind 2018 ging u naar Bujumbura om zich aan de universiteit in te schrijven. U verkreeg een nieuw Burundees paspoort eind februari 2019. In het begin van het jaar 2019 kwamen leden van de Imbonerakure en de politiecommissaris [J.] naar uw moeder thuis, op zoek naar u. U werd er van beschuldigd vanuit Rwanda naar Burundi te zijn teruggekeerd om mensen te vermoorden, en lid te zijn van de rebellenbeweging 'Red Tabara'. Nadat dezen u later nogmaals kwamen zoeken in uw moeders huis, besloot u om Burundi opnieuw te verlaten, en naar Rwanda te vluchten. U verbleef nadien in Rwanda tot oktober 2022. Nadat u vernam dat het mogelijk was om visumvrij naar Servië te reizen, een nicht van u een vliegtuigticket voor u kocht, en u met de hulp van uw oom op illegale wijze naar Burundi terugreisde, slaagde u erin – met de hulp van uw neef [E.], die voor de Burundese veiligheidsdienst werkt – Burundi te verlaten via de internationale luchthaven te Bujumbura. U reisde op 17 oktober 2022 met uw eigen Burundees paspoort per vliegtuig van Bujumbura, via een tussenstop te Addis Abeba en Istanbul, naar Belgrado, waar u aankwam op 18 oktober 2022. De dag nadien verliet u Servië, en reisde u via Bosnië naar Kroatië waar u op 28 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zonder de procedure af te wachten, reisde u nadien via Slovenië en Italië verder naar Zwitserland waar u op 12 december 2022 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. U reisde nadien via Frankrijk verder naar België, waar u op 2 juni 2023 aankwam en op 5 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

- Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de beweerdde beschuldigingen, bedreigingen en huiszoekingen door leden van de Imbonerakure en de politiecommissaris [J.], in uw ouderlijk huis te Muyinga, niet geloofwaardig kunnen worden bevonden.

- Uw verklaringen met betrekking tot het aantal keren, en de datum waarop dezen naar uw moeders huis zouden zijn gekomen, zijn tegenstrijdig.

Zo verklaarde u aanvankelijk voor de DVZ dat, wanneer de politiecommissaris [J.] en leden van de Imbonerakure u bij uw moeder thuis kwamen zoeken, u niet aanwezig was en u – nadat uw moeder u hierover vertelde - direct naar Rwanda ging, in het jaar 2020 (zie Vragenlijst CGVS, p. 3, punt 5). U verklaarde eerder voor de DVZ echter reeds dat u Burundi toen verliet en naar Rwanda ging aan het einde van het jaar 2019 (zie Verklaring DVZ, p. 15, punt 42). In uw schriftelijke verklaring naar aanleiding van de vraag om inlichtingen die u werd gesteld, verklaarde u dat u in december 2018 naar Bujumbura ging om zich in te schrijven aan de universiteit, ze [politiecommissaris [J.] en leden van de Imbonerakure] u dan kwamen zoeken in uw moeders huis, en u in Bujumbura bleef nadat uw moeder u hierover inlichtte ('Questionnaire CGRA', Question 13, p. 9). Ze zouden u nogmaals komen zoeken zijn bij uw moeder thuis in oktober 2019, waarna u besloot onder te duiken tot uw vertrek naar Rwanda in 2020 ('Questionnaire CGRA', Question 13, p. 10). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het jaartal – 2019 of 2020 – waarin u beweerdelijk een tweede maal Burundi verliet en naar Rwanda vluchtte, alsook tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de vraag of u meteen Burundi ontvluchtte nadat u beweerdelijk werd bedreigd door politiecommissaris [J.], dan wel nog een jaar in Burundi verbleef, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan weer dat ze pas een eerste keer naar uw moeders huis kwamen 'begin 2019', en ze in 2020 opnieuw naar jullie thuis kwamen, en u dan pas besloot om Burundi opnieuw te verlaten (Notities persoonlijk onderhoud – verder NPO – p. 13). U gevraagd wanneer ze de eerste keer naar uw huis kwamen, herhaalde u dat dat 'begin 2019' was, en u de datum vergeten bent (NPO, p. 18). Gevraagd wanneer ze nadien nog eens langs kwamen, antwoordde u – wederom geen concrete datum noemend, en verschillend aan uw eerdere verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud, waarbij u aangaf dat dit reeds in 2020 was – dat dit 'eind 2019' was. U gevraagd of u uw Burundees paspoort – dat afgegeven werd op 26/02/2019 – dan liet vernieuwen nadat ze een tweede keer bij uw moeder thuis waren geweest, verklaarde u dan weer dat dat voorafgaand

aan de eerste huiszoeking was. Het gegeven dat u tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het moment waarop ze een tweede huiszoeking deden – eind 2019 of 2020 – u geen concretere tijdsaanduiding weet te geven van wanneer deze huiszoekingen zouden plaatsgevonden hebben – hoewel u beweerdelijk in angst leefde en onderdook – en u eind februari 2019 nog een Burundees paspoort werd afgeleverd – hoewel u aanvankelijk verklaarde dat de eerste huiszoeking reeds plaatsvond begin 2019 (NPO), dan wel december 2018 (Questionnaire) – doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

- Uw verklaringen met betrekking tot de beschuldiging lid te zijn van de gewapende beweging Red Tabara, door de politiecommissaris [J.], zijn wisselend en incoherent.

Voor de DVZ verklaarde u er door de politiecommissaris [J.] van te worden beschuldigd lid te zijn van de Red Tabara (zie Vragenlijst CGVS, p. 3, punt 5). Gevraagd waarom u hiervan werd beschuldigd, gaf u enkel aan dat dat was omdat u afwezig was geweest van Burundi, u in Rwanda was verbleven, en ze iedereen die weggeweest was, ervan beschuldigden lid te zijn van Red Tabara. In uw schriftelijke verklaring naar aanleiding van de vraag om inlichtingen die u werd gesteld, verklaarde u uw verklaringen bij de DVZ met betrekking tot de reden waarom u gezocht wordt in Burundi, te willen aanvullen, en verklaarde u dat u werd gezocht omwille van uw etnie – Tutsi – en de jonge Tutsis die naar Rwanda zijn geweest beschouwd worden als deel uitmakend van de Red Tabara ('Questionnaire CGRA', Question 1, p. 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gaf u echter plots aan dat uw oom [E.], een voormalig lid van de Forces Armées Burundaises (FAB), lid was van de Red Tabara en u er door de Burundese autoriteiten van werd verdacht met hem samen te werken (NPO, p. 11). U verklaarde dat, wanneer u in 2019 bedreigingen begon te krijgen vanwege politiecommissaris [J.] en leden van de Imbonerakure, ze u ervan beschuldigden samen te werken met uw oom, en u naar Burundi was teruggekeerd om uw actieplan uit te voeren. Gevraagd hoe ze wisten dat uw oom lid was van de Red Tabara, legde u uit dat er spionnen zijn tussen de vluchtelingen in Rwanda, en dezen informatie doorspelen naar de Burundese autoriteiten (NPO, p. 13). Uw verklaring dat uw oom [E.] lid zou zijn geweest van de Red Tabara, en u ervan werd beschuldigd met hem samen te werken en naar Burundi terugkeerde om een plan uit te voeren, is niet geloofwaardig. Immers, dat u een dergelijk cruciaal element – het gegeven dat uw oom door de Burundese autoriteiten gekend was als lid van de Red Tabara, en u er op uw beurt van werd beschuldigd lid te zijn van de Red Tabara, met uw oom samen te werken, en naar Burundi te zijn teruggekeerd om een plan uit te voeren – op geen enkele wijze vermeldde wanneer u voor de DVZ werd gevraagd waarom u ervan werd beschuldigd lid te zijn van de Red Tabara [u verklaarde immers dat 'iedereen die weg was gegaan' beschuldigd werd lid te zijn van Red Tabara] - is geenszins aannemelijk. Dat u, in uw geschreven verklaringen naar aanleiding van de vraag om inlichtingen, evenmin vermeldde dat uw oom lid zou zijn geweest van de Red Tabara, is opnieuw niet aannemelijk, gezien het belang van dit element in het kader van het door u geopperde asielrelaas. Dat u voorts wel nog een Burundees paspoort werd afgeleverd eind februari 2019, ondanks de beweerde ernstige beschuldiging aan uw adres, is evenmin geloofwaardig.

• Ten tweede dient opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw vrees voor vervolging omwille van uw beweerde familielink met Laurent Rucumuhimba, uiterst vaag en niet overtuigend zijn.

U verklaarde dat uw grootvader vroeger burgemeester was van de gemeente Buhinyuza in de provincie Muyinga, en ervan wordt beschuldigd mensen vermoord te hebben in het jaar 1972 (NPO, p. 8). De directeur van de 'Commission vérité et reconciliation' (CVR) zou tevens op de radio verklaard hebben dat hij de familie van uw grootvader zou weten te vinden. Ook in uw geschreven verklaring verwees u naar uw grootvader, en stelde u – eerder vaag – dat zijn profiel uw situatie 'verergert', maar maakte u verder geen gewag van een expliciete vrees voor vervolging omwille hiervan ('Questionnaire CGRA', Question 1, p. 1). U vermeldde wel dat uw familie bedreigingen, kreeg omwille van de rol die uw grootvader gespeeld zou hebben in 1972 ('Questionnaire CGRA', Question 13, p. 9), maar vermeldde geen enkel lid van de familie die problemen zou hebben gekend met de autoriteiten omwille van uw grootvader ('Questionnaire CGRA', Question 8, p. 6). Voor de DVZ maakte u geen enkele verwijzing naar uw grootvader wanneer u er gevraagd werd naar de redenen waarom u een vrees koestert om naar Burundi terug te keren.

Het is dan ook uiterst bevreemdend dat u er tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS plots gewag van maakt dat uw familielink met uw grootvader een reden is waarom ze u in Burundi willen vermoorden, en 'ze' die problemen gelinkt hebben, en de politiecommissaris [J.] eveneens naar uw grootvader verwees wanneer hij huiszoekingen bij uw moeder uitvoerde (NPO, p. 22). U verklaarde voor het CGVS eveneens dat een oom van u – een broer van uw moeder – en uw neef (de zoon van uw tante) door leden van de Imbonerakure vermoord zijn in het huis van uw grootvader, omdat ze familie waren van uw grootvader (NPO, p. 9). Gevraagd wanneer dit gebeurde, bleek u evenwel niet meer te weten in welk jaar dit was, en stelde u dat het in 2015 of 2016 was (NPO, p. 9 en 14). Dat u deze zaken voorheen volledig onvermeld liet, en u uw link met uw grootvader voorheen onvermeld liet (DVZ), dan wel enkel opwierp als een reden waarom uw familie soms bedreigingen kreeg maar aangaf dat u geen familieleden heeft die omwille hiervan problemen

kende (Questionnaire), overtuigt niet en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Gevraagd hoeveel kleinkinderen uw grootvader heeft, antwoordde u dat uw grootvader 14 kinderen had maar u niet precies weet hoeveel kleinkinderen (NPO, p. 14). Gevraagd of alle kleinkinderen gevaar lopen omwille van hun familiale band met hun grootvader, antwoordde u het niet te weten. U verdere vragen gesteld over uw grootvader – wanneer uw grootvader overleden is, hoe hij overleed, of u nog iets anders weet te vertellen over uw grootvader – bleef u het antwoord steeds schuldig (NPO, p. 15-16).

Gegeven bovenstaande vaststellingen, konden uw verklaringen vervolging te vrezen omwille van uw vermeende band met uw grootvader, niet overtuigen.

- Ten derde weten uw verklaringen aangaande uw vertrek uit Burundi in oktober 2022, en uw voorafgaandelijke terugkeer naar Burundi vanuit Rwanda, allerm minst te overtuigen, en doen deze verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen aangaande de reden waarom u beweerdelijk naar Burundi diende terug te keren, alvorens het land via de internationale luchthaven te Bujumbura te ontvluchten in oktober 2022, overtuigen geenszins.

In uw schriftelijke verklaring naar aanleiding van de vraag om inlichtingen, gaf u aan dat het belangrijk is dat u vanuit Rwanda naar Burundi terugkeerde op 7 oktober 2022 om te kunnen genieten van de visumvrijstelling en omdat uw niet een vliegtuigticket voor u kon bemachtigen via haar werk ('Questionnaire CGRA', Question 10, p. 7). Voor het CGVS duidde u verder dat uw niet voor een reisbureau werkte en voor u een vliegtuigticket boekte (NPO, p. 7). U voor het CGVS gevraagd waarom u nog teruggekeerd bent naar Burundi, antwoordde u vaagweg en ontwijkend dat u terugkeerde naar Bujumbura, u geen recht meer had op nieuwe documenten in Rwanda, u 'iets' had gehoord over visumvrij reizen naar Servië, en uw oom u hielp om de grens van Rwanda naar Burundi over te steken (NPO, p. 20). U opnieuw gevraagd of u niet vanuit Rwanda kon vertrekken met uw paspoort, verklaarde u dat u absoluut vanuit Bujumbura moest vertrekken, en het een voorwaarde was om naar Servië te kunnen gaan dat u vanuit de luchthaven van Bujumbura vertrok. Deze verklaringen weten echter op geen enkele manier te overtuigen, en doen volledig afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging ten aanzien van de Burundese autoriteiten. Immers, dat het noodzakelijk zou zijn om vanuit Bujumbura te vertrekken om visumvrij naar Servië te kunnen reizen, slaat nergens op. De voorwaarden voor het verkrijgen van een visum voor een bepaald land, dan wel de voorwaarden om vrijgesteld te zijn van visumverplichtingen om te reizen naar een bepaald land, hebben immers geenszins te maken met het land van waaruit je naar dit land reist. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u zou hebben moeten reizen vanuit uw land van nationaliteit (in casu Burundi) om destijds visumvrij naar Servië te kunnen reizen. U weet uw terugkeer naar Burundi in oktober 2022, ondanks uw beweerde vrees voor vervolging, dan ook allerm minst te verklaren. Deze vaststelling doet fundamenteel afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging vanwege de Burundese autoriteiten. Waar u voorts vaagweg verklaarde 'geen recht meer te hebben gehad op documenten in Rwanda', dient vastgesteld dat u voor de DVZ eenduidig verklaarde dat er u in het jaar 2022 een visum werd afgeleverd voor Rwanda, en dit 1 jaar geldig was (Verklaring DVZ, p. 10-11, punt 26).

- Uw verklaringen aangaande de wijze waarop u Burundi zou hebben verlaten met uw eigen Burundees paspoort, overtuigen evenmin. In uw schriftelijke verklaring naar aanleiding van de vraag om inlichtingen, gaf u aan dat u van Rwanda naar Burundi ging op 7 oktober 2022, u het land binnenkwam via Kirundo en u hierbij werd geholpen door de neef van uw moeder, [H.E.], die werkt voor de veiligheidsdiensten ('Questionnaire CGRA', Question 10, p. 7). Nadien reisde u verder naar Bujumbura waar u beweerdelijk ondergedoken woonde tot uw vertrek op 17 oktober 2022. Voor het CGVS gaf u dan weer aan door een oom te zijn geholpen, om van Rwanda naar Burundi terug te keren in oktober 2022 (NPO, p. 20). U duidde verder, gevraagd hoe u dan Bujumbura via de luchthaven kon verlaten, dat u hierbij werd geholpen door de neef van uw moeder [E.] die voor de veiligheidsdienst werkt, maar u zijn achternaam niet kent. Dat u in uw schriftelijke verklaringen aangaf dat het uw neef [E.] was die u hielp bij het binnenkomen van Burundi in oktober 2022, waar u voor het CGVS beweert hierbij te zijn geholpen door uw oom, en u voor het CGVS de familienaam niet blijkt te kennen van uw neef [E.], daar waar u deze wel opgaf in uw schriftelijke verklaring, zijn wederom vaststellingen die ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Uw verklaringen betreffende de manier waarop uw neef – wiens volledige naam u vergeten bleek te zijn voor het CGVS – u geholpen zou hebben om Burundi te verlaten, zijn voorts uiterst vaag, en derhalve weinig overtuigend (NPO, p. 20). Gevraagd wat de job van [E.] precies was, wist u enkel vaagweg 'dienst documenten' te antwoorden. Gevraagd te vertellen over de dag waarop u Burundi verliet via de luchthaven, verklaarde u enkel vaagweg dat [E.] u hielp en hij smeergeld betaalde. Gevraagd aan wie en op welk moment hij dit betaalde, verklaarde u – wederom uiterst vaag en geenszins inzicht biedend in de wijze waarop uw vertrek uit het land beweerdelijk werd georganiseerd – dat hij 'alles al in orde bracht' voor u naar Burundi

terugkeerde, u een stempel in uw paspoort moest krijgen op de luchthaven, en hij daar 'geld gaf'. Gevraagd hoeveel hij diende te betalen, gaf u aan het niet te weten. Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u Burundi met uw eigen Burundees paspoort verliet, en de rol van uw vermeende neef [E.] hierin, weten niet te overtuigen. Er kan dan ook enkel vastgesteld worden dat u Burundi op legale wijze verliet, onder uw eigen identiteit, met uw eigen Burundees paspoort. Het feit dat u besloot vanaf de luchthaven van Bujumbura te vertrekken met uw eigen paspoort, terwijl u beweerdelijk een voortvluchtige bent die gezocht wordt door de Burundese autoriteiten, versterkt de overtuiging van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingen waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geweest in Burundi. Bovendien is het loutere feit dat u in staat bent Burundi legaal te verlaten onder uw eigen identiteit, door uw paspoort te tonen aan de grenscontroleautoriteiten, ook al zegt u dat uw neef u zou hebben geholpen om door de controle te komen, onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wat u betreft. Het Commissariaat-generaal kan niet geloven dat de Burundese autoriteiten een persoon die gezocht wordt als lid van de gewapende beweging Red Tabara zoals u verklaart, zouden toestaan hun grondgebied te verlaten.

- Tot slot dient opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen tussen 2015 en 2018, alsook tussen 2019/2020 en 2022, in Rwanda te hebben gewoond.

Afgezien van de vaststelling dat de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw beweerdte terugkeer uit Rwanda naar Burundi in oktober 2022, alsook uw tegenstrijdige verklaringen aangaande het jaartal – 2019 of 2020 – waarin u beweerdelijk de laatste keer naar Rwanda vluchtte; reeds ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Rwanda voorafgaand aan uw vertrek uit Burundi in oktober 2022, dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw jarenlange verblijven in Rwanda niet overtuigen.

- Zo dient vooreerst opgemerkt dat u verklaarde, na uw terugkeer vanuit Rwanda naar Burundi in 2018, u naar Bujumbura ging om zich in te schrijven aan de universiteit ('Questionnaire CGRA', Question 13, p. 9 en NPO, p. 18-19). Voor de DVZ verklaarde u tot het tweede jaar Financiën te hebben gestudeerd aan de universiteit (Verklaring DVZ, p. 6). Echter, u beëindigde uw studies secundair onderwijs in Rwanda, alwaar u de laatste 3 jaar van het secundair onderwijs zou hebben gevolgd (NPO, p. 7), en behaalde in Rwanda uw diploma van secundair onderwijs. Het kan niet ingezien worden hoe u zich met dit diploma zomaar zou kunnen inschrijven aan een Burundese universiteit. Inschrijving en toelating aan een Burundese universiteit vereist immers dat de kandidaat beschikt over een 'Diplôme d'Etat' dat na een examen bereikt kan worden na het beëindigen van het secundair onderwijs. Om zich te kunnen inschrijven met uw Rwandees diploma, diende dit op zijn minst voorafgaandelijk te worden erkend en gelijkgesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit gegeven doet afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u uw diploma secundair onderwijs te Rwanda zou hebben behaald.

- Voorts dient vastgesteld dat u enkel een kopie neerlegt van uw, in Rwanda behaalde, 'National Advanced Certificate of Technical Secondary Education A2'. Naar eigen verklaring, legt u dit document neer om te bewijzen dat u 4 jaar lang (tussen 2015-2018) in Rwanda woonde ('Questionnaire CGRA', Question 14.2, p. 11). Afgezien van de vaststelling dat dit document enkel vermeldt dat u dit diploma zou behaald hebben in het jaar 2018, en derhalve geen verblijf in Rwanda sinds 2015 aantoon, dient vastgesteld dat u enkel een scan-kopie van dit document neerlegt, waarvan de echtheid geenszins is gewaarborgd, en dat het resultaat kan zijn van vervalsing en/of knip- èen plakwerk. Eveneens dient vastgesteld dat het op dit diploma vermelde telefoonnummer van de 'Workforce Development Authority' (WDA) – de instantie die dit diploma zou hebben uitgereikt – onvolledig is, hetgeen erop wijst dat het document dat u voorlegt een vervalsing betreft. Zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (contactgegevens WDA en voorbeelddocument), ontbreekt er een cijfer [5] van het 9-cijferige telefoonnummer van de WDA zoals vermeld op het door u neergelegde diploma. Dit gegeven wijst erop dat het door u neergelegde diploma geenszins authentiek is, en doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd jarenlange verblijf in Rwanda.

- Wat betreft de kopie van de registratiekaart van 'UNHCR Rwanda' op naam van uw moeder, dient opgemerkt dat ook dit document uw verblijf in Rwanda op geen enkele wijze weet te staven. Het is tevens opmerkelijk dat op dit document voorgedrukt staat dat de datum van registratie 20 juli 2015 betreft, maar het document reeds op datum van 29 juni 2015 zou zijn afgegeven – een kleine maand voorafgaand aan deze registratie.

- Ook uw verklaringen aangaande uw beweerdte eerste vlucht naar Rwanda in 2015, zijn niet coherent. Zo verklaarde u in de vragenlijst dat uw familieleden enkele dagen voor u naar Rwanda vertrokken, u zelf op 20/07/2015 naar Rwanda ging en u er diezelfde dag met uw familie herenigde ('Questionnaire CGRA', Question 13, p. 9). Nadat de situatie verbeterd leek te zijn, keerde uw familie enkele maanden later terug naar Burundi. Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u pas aan het einde van 2015 naar Rwanda zou zijn gevlucht (NPO, p.16).

- U legt, afgezien van de kopie van het hierboven reeds vermelde en frauduleus bevonden diploma secundair onderwijs, geen enkel document neer ter staving van uw twee jarenlange verblijven in Rwanda, nog enig ander element dat uw verblijven in Rwanda zou weten aan te tonen. Gezien u twee maal meerdere jaren in Rwanda zou zijn verbleven, er 3 jaar lang school zou hebben gelopen, u er als vluchteling erkend zou zijn geweest, en u ook visa zou hebben verkregen tijdens uw tweede jarenlange verblijf in Rwanda, is het allerminst onredelijk om te verwachten dat u deze twee jarenlange verblijven enigszins zou weten te staven met geloofwaardige elementen, quod non.

- Waar u zich in het algemeen beroept op uw Tutsi-etnie om uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Burundi te rechtvaardigen (Questionnaire CGRA, Question1, p. 1), dient opgemerkt dat de COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 ([https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_burundi\\_situation\\_securitaire\\_20250214\\_2.pdf](https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_situation_securitaire_20250214_2.pdf)) meldt dat de meeste journalisten en experts het eens zijn over het "vooral politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden gevisieerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-afkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi. De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken, u de mogelijkheid te bieden u in het buitenland te laten verzorgen en u toe te staan het Burundese grondgebied legaal te verlaten, sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

- Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_burundi\\_le\\_traitement\\_reserve\\_par\\_les\\_autorites\\_nationales\\_a\\_leurs\\_ressortissants\\_de\\_retour\\_dans\\_le\\_pays\\_van\\_mening\\_dat\\_het\\_loutere\\_feit\\_dat\\_een\\_Burundese\\_onderdaan\\_in\\_België\\_verblijft\\_of\\_op\\_doorreis\\_is,\\_en\\_specifiek\\_in\\_de\\_hoedanigheid\\_van\\_verzoeker\\_om\\_internationale\\_bescherming,\\_niet\\_van\\_dien\\_aard\\_is\\_dat\\_het\\_aanleiding\\_geeft\\_tot\\_een\\_gegronde\\_vrees,\\_wat\\_hem\\_betreft,\\_voor\\_vervolging\\_in\\_geval\\_van\\_terugkeer\\_naar\\_Burundi](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays_van_mening_dat_het_loutere_feit_dat_een_Burundese_onderdaan_in_België_verblijft_of_op_doorreis_is,_en_specifiek_in_de_hoedanigheid_van_verzoeker_om_internationale_bescherming,_niet_van_dien_aard_is_dat_het_aanleiding_geeft_tot_een_gegronde_vrees,_wat_hem_betreft,_voor_vervolging_in_geval_van_terugkeer_naar_Burundi)).

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijf geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschoort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

*Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden.*

*Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.*

*De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.*

*Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.*

*Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.*

*Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.*

*Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.*

*Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.*

*Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.*

*Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.*

*De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.*

*Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.*

*Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.*

*Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.*

*Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.*

*Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.*

*Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.*

*Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.*

*Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.*

*In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi..*

*Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen, en aangezien de problemen aan de basis van uw verzoek om bescherming niet werden bewezen, noch geloofwaardig bevonden worden, dient te worden vastgesteld dat niets in uw profiel een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi kan bewijzen.*

*• Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om*

aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus “Burundi: veiligheidssituatie” van 14 februari 2025 [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_burundi\\_veiligheidssituatie\\_20250214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende “hardliners” van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een “inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten”.

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviséerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviséerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een “schijnbare rust”. Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

*Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.*

*Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.*

*Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).*

*Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen. Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.*

*Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.*

*Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.*

*Wat betreft het schrijven vanwege uw advocaat d.d. 19/08/2025, dient het volgende opgemerkt. Waar uw advocaat uw 'belevingsgevoel' benadrukt, dient vastgesteld dat dit een louter subjectieve beoordeling vanwege uw advocaat betreft, die bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Wat betreft de opmerking dat uw advocaat verschillende 'aarzelingen' in het tolken zou hebben opgemerkt, dient vastgesteld dat uw advocaat dit verder geenszins preciseert, noch aantoonst welke aarzelingen dit zouden zijn en op welke wijze deze een invloed zouden hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. Wat betreft de opmerking dat u niet wist hoeveel details van u werden verwacht, en dat sommige vragen 'abrupt' waren en niet getuigden van empathie of waarschuwingen, dient vastgesteld dat de toon van het interview door uw advocaat eveneens waardevol en effectief genoemd wordt. Dat er hierbij vragen gesteld werden die moeilijk zouden zijn voor u, doet geen afbreuk aan het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch kan blijken dat deze enige invloed hierop zouden gehad hebben. Waar uw advocaat meent dat de vaststelling dat u niet 'face to face' bedreigd werd in Burundi, niets afdoet aan de realiteit van uw vrees en de gegrondheid ervan, en u verdacht wordt omwille van uw familiebanden en uw verblijf in zowel Rwanda als België, dient vastgesteld dat dit bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat, met betrekking tot uw Burundees paspoort, er enkel sprake zou zijn van een verlenging van uw paspoort en u dit paspoort door een lokale autoriteit zou hebben verkregen, dient opgemerkt dat uw Burundees paspoort wel degelijk eind februari 2019 werd afgeleverd, en dit geen verlenging betreft van een eerder afgeleverd paspoort. Verder kan niet ingezien worden waarop uw advocaat zich baseert om te stellen dat een 'lokale' autoriteit uw paspoort afleverde, daar deze – zoals u ook zelf verklaarde (NPO, p. 6) – afgeleverd wordt door de 'Police de l'Air, des Frontières et des Étrangers', kortweg 'PAFE', bezwaarlijk slechts een 'lokale' autoriteit.*

*Wat betreft de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan. De kopie van uw Burundees paspoort toont enkel uw Burundese identiteit en nationaliteit aan, hetgeen in deze niet betwist wordt. Voorts toont dit document enkel aan dat de Burundese autoriteiten eind februari 2019 zich welwillend jegens u opstelden door u een paspoort uit te reiken. De kopie van het door u neergelegd 'National Advanced Certificate of Technical Secondary Education' werd hierboven reeds besproken. De door u neergelegde vluchtgegevens worden niet betwist, maar deze tonen voorts enkel aan dat u Burundi verliet vanuit de internationale luchthaven te Bujumbura, om naar Servië te reizen. De kopie van de door u neergelegde UNHCR-registratiekaart op naam van uw moeder werd hierboven reeds besproken. De door u neergelegde kopie van het identiteitsdocument van uw moeder wordt als dusdanig niet betwist, maar brengt verder niets*

*bij. Het door u neergelegde internetartikel waarin uw beweerde grootvader [R.L.] wordt vermeld, weet bovenstaande vaststellingen evenmin te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde kopie van het 'Certificat d'Affiliation' vanwege het Institut National de sécurité sociale, en de kopie van het 'Attestation de composition familiale' vanwege de gemeente Muyinga, dient vastgesteld dat deze documenten niets bijbrengen en bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen.*

*Wat betreft de door u overgemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat deze bovenstaande vaststellingen op geen enkele manier wijzigen, en verder niets bijdragen.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de rechtspleging

### 2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. De verwerende partij heeft middels haar nota met opmerkingen, neergelegd op 14 januari 2026, de Raad verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van (oud) artikel 39/73-2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Krachtens (oud) artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht hiermee in te stemmen indien hij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin hij op de hoogte wordt gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maakt.

Verzoeker heeft de Raad middels een schrijven ontvangen op 16 januari 2026 gemeld dat hij bezwaar maakt tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in (oud) artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op vermeende fouten in de beoordeling van de verwerende partij en tracht de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan hem de vluchtelingenstatus geweigerd wordt te weerleggen of te ontkrachten. Hij benadrukt dat een combinatie van factoren aan zijn vrees bij terugkeer naar Burundi ten grondslag ligt en meent dat het geen twijfel lijdt dat hij bij terugkeer door de Burundese autoriteiten als een politieke tegenstander zou worden beschouwd. Hij is op zijn minst van mening dat voldaan is aan de voorwaarden van (oud) artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van (oud) artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst in dit kader naar de economische, sociale, humanitaire en mensenrechtensituatie in Burundi.

In meer ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij betwist de in de bestreden beslissing gemaakte analyse van de algemene veiligheidssituatie in Burundi en meent dat er sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor elke burger een reëel risico loopt op ernstige bedreigingen van zijn leven of persoon in geval van terugkeer.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage bij het verzoekschrift voegt verzoeker enkele Rwandese academische documenten (stuk 6) en een foto genomen in Rwanda (stuk 7) als nieuwe stavingstukken. De overige gevoegde stukken (stukken 1-5) bevinden zich reeds in het administratief dossier.

### 3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. In haar nota met opmerkingen, die zij bij de Raad heeft neergelegd op 14 januari 2026, verwijst de verwerende partij naar de COI Focus *“Burundi. Traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van Cedoca van 17 december 2025 en de COI Focus *“Burundi. Situation sécuritaire”* van Cedoca van 17 december 2025, beide online te consulteren via de vermelde weblinks.

3.2.2. Op 5 maart 2026 legt verzoeker overeenkomstig (oud) artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer. Daarin gaat hij, onder verwijzing naar voormelde rapporten van 17 december 2025 waarnaar de verwerende partij verwijst in haar nota, het arrest met nummer 336 435 van de Raad van 21 november 2025 en landeninformatie uit diverse bronnen waarvan hij de online vindplaats vermeldt, achtereenvolgens in op de risico's voor in België afgewezen Burundese asielzoekers bij terugkeer naar Burundi en de humanitaire en veiligheidssituatie in Burundi. Verzoeker onderneemt verder een poging om de in de nota van de verwerende partij geuite kritiek op de bij zijn verzoekschrift gevoegde documenten ter staving van zijn verblijf in Rwanda, te weerleggen.

### 3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de adjunct-commissaris over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. In het administratief dossier bevindt zich een verzoek om inlichtingen van 16 april 2024 waarin verzoeker verzocht wordt per aangetekend schrijven aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) alle elementen en redenen mee te delen op grond waarvan hij internationale bescherming meent nodig te hebben en alle documenten te bezorgen die zijn verzoek om internationale bescherming ondersteunen, alsook de specifieke vragen op het bijgevoegde antwoordformulier zo concreet mogelijk te beantwoorden. Dit antwoordformulier blijkt een vragenlijst te zijn die verzoekers advocaat zowel in het Nederlands als in het Frans per e-mail werd bezorgd en die zij vervolgens per e-mail op 25 april 2024 ingevuld opnieuw aan het CGVS heeft bezorgd samen met meerdere gevoegde documenten ter ondersteuning van verzoekers schriftelijke verklaringen. Deze vragenlijst werd in het Frans ingevuld (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie', verzoek om inlichtingen dd. 16 april 2024 en e-mail van verzoekers advocaat dd. 25 april 2024 met gevoegde 'questionnaire CGRA').

Ambtshalve wijst de Raad op de inhoud van (oud) artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, dat de taalregeling betreft en van openbare orde is:

*“§ 1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.*

*De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.*

*§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.*

*Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.*

*Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.*

*In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.*

*§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.*

*Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."*

De werkingssfeer van (oud) artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk uit de eigen bewoordingen van dit artikel. (Oud) artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet regelt het taalgebruik van "het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming". (Oud) artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet regelt het taalgebruik bij de procedure voor het CGVS.

Artikel 2 van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de Vreemdelingenwet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voegde (oud) artikel 51/4 in de Vreemdelingenwet in. Uit de parlementaire voorbereidingen uit 1995-1996 blijkt zowel met betrekking tot het (toenmalige) artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet als met betrekking tot het (toenmalige) artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet, het volgende:

*"art.32: De bedoeling van de invoeging van een nieuw artikel 51/4 in de wet van 15 december 1980 is een klare en duidelijke regeling voor het taalgebruik vast te leggen bij het onderzoek van de asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Hierbij wordt er rekening gehouden met de volgende principes :*

- de behandeling en de beslissing geschiedt in het Nederlands of het Frans;*
- de eenheid van taalgebruik: de taalrol, die bepaald wordt onmiddellijk na het indienen van de aanvraag, ligt onherroepelijk vast tot de laatste beslissing; een wijziging van de Nederlandse of Franse taalrol is niet meer mogelijk, door de betrokkene of zijn advocaat, noch door de administratieve of gerechtelijke instanties;*
- de vrijheid van keuze van het taalgebruik voor diegene die effectief Nederlands of Frans spreekt: indien de vreemdeling verklaart geen bijstand van een tolk nodig te hebben, kan hij de taal van het onderzoek kiezen (hetzij het Nederlands, hetzij het Frans);*
- de gelijke verdeling van de onderzoeken tussen de Nederlandse en de Franse taalrol bij de administratieve en gerechtelijke instanties : indien de vreemdeling verklaart de bijstand van een tolk nodig te hebben, bepaalt de Minister of diens gemachtigde de taal van het onderzoek, waarbij getracht wordt de zaken evenredig te verdelen tussen de Nederlandse en de Franse taalrol van de verschillende instanties.*

*Met de invoering van een bijzondere taalregeling voor de behandeling van een asielaanvraag beoogt men in eerste instantie duidelijkheid en rechtszekerheid te scheppen. De onduidelijkheid en tegenstrijdigheid in de interpretatie van de algemene regeling op het gebruik van de talen in bestuurszaken zorgt immers voor nodeloze betwistingen en gerechtelijke procedures die enkel bedoeld zijn om een normale afhandeling van een asielaanvraag te rekken. Om dit te voorkomen wordt een klare en eenduidige regeling ingevoerd, wat in het belang is van zowel de rechtszoekende als de administratieve of gerechtelijke instantie.*

*Ten tweede sluit de bijzondere taalregeling, die voorziet in het gebruik van het Nederlands of het Frans volgens welbepaalde criteria, manipulatie van de taalrol uit. De meeste asielzoekers zijn in het algemeen anderstalig en beheersen noch de Nederlandse noch de Franse taal. De huidige regeling van onbeperkte vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de vertraging het grootst is of waar zagezegd de kans op erkenning of een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep worden gedaan op een tolk. Dit proces geeft in concreto aanleiding tot een overbelasting van de Franse taalrol, zowel bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Aangezien vreemdelingenzaken zelden localiseerbaar zijn en dit principe dus weinig houvast biedt om de verdeling over de taalrollen te bepalen, dringt de invoering van bijzondere criteria zich op. Ten derde wordt de bijzondere taalregeling ingevoerd om een goed beheer van dossierbehandeling mogelijk temaken, zonder de mogelijkheid te ontzeggen aan een persoon die effectief Nederlands of Frans spreekt, om te worden gehoord in die taal." (Parl. St., Kamer, 1995-1996, n° 364/1, p. 31-32). (eigen onderlijnen)*

Het lijkt geen twijfel dat voormelde vragenlijst van het CGVS een procedurestuk is dat deel uitmaakt van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing dienen de in deze vragenlijst opgenomen schriftelijke verklaringen van verzoeker mede als basis voor het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Ter weerlegging van de

weigeringsmotieven van de bestreden beslissing beroept ook verzoeker zich doorheen zijn verzoekschrift herhaaldelijk op deze vragenlijst en voegt hij daarvan een kopie bij zijn verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 4).

De Raad stelt echter vast dat in het administratief dossier geen Nederlandse vertaling van de in het Frans ingevulde vragenlijst ('*questionnaire CGRA*') is opgenomen, niettegenstaande de vermelding in de bijlage 26 van 5 juni 2023 dat het verzoek om internationale bescherming onderzocht wordt in het Nederlands, de taal waarin dienovereenkomstig de overige procedurestukken en de bestreden beslissing zijn opgesteld.

De Raad herhaalt dat voormelde vragenlijst een procedurestuk betreft dat verzoekers schriftelijke verklaringen met betrekking tot de redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming bevat en een essentieel stuk vormt op basis waarvan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming mede wordt gevoerd. Dat hiervan geen vertaling naar het Nederlands, de proceduretaal, is opgenomen in het administratief dossier, houdt bijgevolg een schending in van (oud) artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Vermits aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, dient deze te worden vernietigd overeenkomstig (oud) artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2025 wordt vernietigd.

**Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negentien augustus tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT